

Arrest

nr. 93 938 van 19 december 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Bosnische nationaliteit te zijn, op 1 oktober 2012 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 augustus 2012, ten aanzien van X, tot weigering van inoverweging-name van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 november 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat F. JACOBS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Eerste verzoekende partij dient op 17 december 2009 een asielaanvraag in. Haar echtgenoot en schoonmoeder (tweede en derde verzoekende partij) dienen eveneens een asielaanvraag in.

Op 6 juni 2012 is eerste verzoekende partij gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 28 augustus 2012 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met betrekking tot eerste verzoekende partij de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"K., A.

Nationaal nummer: (...)

CG nummer: (...)

DVZ nummer: (...)

Asielaanvraag : 17/12/2009

Overdracht CGVS: 13/01/2010

U werd gehoord op 6 juni 2012 van 12u52 tot 13u33 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die het Servo-Kroatisch machtig is.

A. Feitenrelaas

U verklaarde een Bosnische moslima uit Brcko (Bosnië-Herzegovina) te zijn en de Bosnische nationaliteit te bezitten. In 2000 trouwde u met K. I. (O.v. ...) en ging u in Orasje (Moslim-Kroatische Federatie) wonen waar jullie problemen kenden met Kroaten en moslims die uw echtgenoot verweten naar Duitsland gevlucht te zijn tijdens de oorlog. Ze scholden hem uit, sloegen hem en noemden hem als gevolg van zijn huidskleur een Roma. Als van deze problemen verhuisden jullie in 2000 van Orasje naar Bijeljina (Republika Srpska). In Bijeljina verweten Serviërs uw echtgenoot tijdens de oorlog tegen hen te hebben gevochten. Zij raadden jullie aan Bijeljina te verlaten. Na ongeveer twee maanden kwam er een kind naar jullie woning met de boodschap dat er een bom zou worden gegooid indien jullie Bijeljina niet zouden verlaten. De volgende ochtend keerde u met uw echtgenoot en uw schoonmoeder K. H. (O.V. 6.548.516) terug naar Orasje. Uw echtgenoot opende een carwash maar een vergunning werd hem geweigerd omdat hij niet aan de financiële voorwaarden voldeed. Dit had echter te maken met het feit dat hem een vergoeding werd geweigerd voor de vernielingen die het leger tijdens de oorlog in zijn huis te Orasje hadden aangericht. Hoewel de bevoegde instantie uw echtgenoot telkens zei dat de procedure lopende was, is hij van mening dat zij hem deze vergoeding wilden weigeren en bijgevolg de procedure doelbewust lieten aanslepen. In 2002 werd uw echtgenoot door ene Goran (een Kroaat) geslagen en in 2005 vernielde een andere Kroaat, Bikic de carwash van uw echtgenoot. In beide gevallen noteerde de politie de verklaringen van uw echtgenoot en zeiden ze de zaak te zullen regelen. Uw dochter kende problemen op school. Zij moest Kroatisch leren en werd meermaals geprovocerd en uitgescholden voor zigeuner. Op een keer spuwde de vader van een leerling haar in het aangezicht. Toen uw echtgenoot deze feiten ging aangeven bij haar leerkracht zei deze dat zij de kinderen niet voortdurend kon verbieden bepaalde zaken te zeggen. Uiteindelijk vertrok u met uw schoonmoeder K. H. en met uw minderjarige zoon op 16 december 2009 naar België waar jullie op 17 december 2009 asiel vroegen. Uw echtgenoot verliet Bosnië samen met jullie minderjarige dochter op 20 januari 2010. Zij kwamen op 21 januari aan in België en vroegen diezelfde dag asiel aan.

U bent in het bezit van uw identiteitskaart.

B. Motivering

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die terzake werden uiteengezet door uw echtgenoot K. I.. In het kader van zijn asielaanvraag werd een weigering tot in overwegingname genomen die luidt als volgt:

"Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 26 mei 2012 werd Bosnië-Herzegovina vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit evenwel niet gedaan.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u, hoewel u sinds uw terugkeer naar Bosnië-Herzegovina in 1998 problemen kende met Moslims, Kroaten en Serviërs, nog tot 2010 in Bosnië-Herzegovina bleef wonen alvorens uw land te verlaten. Dergelijk handelen is moeilijk in overeenstemming te brengen met een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en noopt ertoe de ernst en de geloofwaardigheid van uw ingeroepen problemen sterk te relativeren.

Verder heeft u geenszins aannemelijk gemaakt dat u voor uw problemen (geslagen worden door moslims en Kroaten zoals Goran en Bikic in Orasje en de bedreigingen van Serviërs in Bijeljina) geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling van dergelijke moeilijkheden in geval van een terugkeer naar Bosnië zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Bosnië aanwezige en/of hogere autoriteiten. Vooreerst stelde u geen problemen gekend te hebben met de autoriteiten (politie, justitie) in uw land (CGVS, p. 17). Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt bovendien dat de Bosnische autoriteiten en de Bosnische politie voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel er binnen de Bosnische politie cruciale hervormingen noodzakelijk zijn, slaagt de politie erin om een hoog percentage van de bij haar aangekaarte misdrijven op te lossen. De afgelopen jaren werd een gestage vooruitgang vastgesteld inzake de samenwerking, communicatie en coördinatie tussen de verschillende veiligheidsdiensten onderling en tussen de politiediensten en het vervolgingsapparaat. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in geval de Bosnische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Bosnië opererende autoriteiten aan alle Bosnische onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Uit uw verklaringen blijkt evenzeer het optreden van de politie. Zo werden na uw problemen met Goran en Bikic uw verklaringen genoteerd en zeiden de agenten uw problemen te zullen regelen (CGVS, p.9-12). U meent echter dat de politie niets heeft ondernomen omdat uw belagers banden hebben met de politie. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u na uw aangiftes betreffende Goran en Bikic met deze mannen geen problemen meer had (CGVS, p.13). Dat het (nog) niet tot een eigenlijke aanhouding of veroordeling van uw belagers is gekomen, kan te wijten zijn aan tal van factoren (zoals het gebrek aan bewijzen, gerechtelijke achterstand) zonder dat hieruit zondermeer kan besloten worden tot de onwil van het bieden van bescherming door de Bosnische autoriteiten. Integenstelling tot wat uw moeder beweerde (CGVS moeder, p.8), heeft u de bedreigingen in Bijeljina bovendien niet aangegeven bij de politie (CGVS, p.16). Niettegenstaande u meende onvoldoende geholpen te worden door de lokale politie van Orasje, heeft u uw ontevredenheid over de politie bovendien nooit bij hogere autoriteiten, noch bij andere organisaties gemeld (CGVS, p.12). Uw verklaring dat ze u niet zouden geloven en dat niemand u zou kunnen helpen, is ontoereikend (CGVS, p.12).

Wat betreft de problemen die u kende bij het verkrijgen van een vergunning om een carwash te openen en bij het verkrijgen van een vergoeding voor de schade die het leger had aangebracht tijdens de oorlog, dient vooreerst vastgesteld te worden dat u een vergunning werd geweigerd omdat u niet aan de voorwaarden hiertoe voldeed. Zo bent u niet in staat om tegemoet te komen aan de financiële voorwaarden (schuldenvrij zijn) (CGVS, pp.7-8, 13-14). Dat u niet aan de financiële voorwaarden voldoet wijt u aan het feit dat u nog steeds geen vergoeding hebt gekregen voor de vernielingen die tijdens de oorlog door het leger werden aangebracht aan uw woning (CGVS, p.13). Wat betreft dit laatste dient vooreerst te worden vastgesteld dat u niet het minste bewijs neerlegt dat u een procedure heeft opgestart tot het verkrijgen van voornoemde vergoeding (CGVS, p.8). U bent in het bezit van een attest betreffende het verblijf van het leger in uw woning. Het attest stelt dat het uitgereikt werd met het oog op het verkrijgen van een schadevergoeding. Het attest laat echter geenszins toe vast te stellen dat u de procedure hiertoe effectief heeft opgestart. Verder staat u geenszins uw bewering dat men uw administratieve procedure liet aanslepen omdat u als Roma wordt gepercipieerd, omdat u Bosnië bent ontvlucht tijdens de oorlog of omdat u een moslim bent. Administratieve procedures kunnen lang aanslepen als gevolg van tal van factoren. Uit niets blijkt dan ook dat de vigerende regelgeving ter zake niet correct werd/wordt toegepast.

Wat betreft de problemen die uw dochter op school kende (ze moest Kroatisch leren en werd geïmproviseerd) dient te worden opgemerkt dat u nooit een poging hebt ondernomen om uw kinderen naar een andere school te sturen (CGVS, p.14). Uw verklaring, dat er geen andere school is in Orasje en dat het te ver is om haar naar een school in een van de omliggende dorpen te brengen, is ontoereikend (CGVS, p.14).

De informatie waarover het Commissariaat-generaal zich beroept, werd aan uw administratieve dossier toegevoegd

Uw documenten wijzigen bovenstaande vaststellingen niet. Uw identiteit en die van uw gezinsleden, de eigendommen van uw ouders, uw scholing en die van uw echtgenote, het verblijf van militairen in uw woning en de schade als gevolg daarvan staan immers niet ter discussie."

Bijgevolg kan uw asielaanvraag evenmin in overweging worden genomen.

Ook uw identiteitskaart wijzigt bovenstaande vaststellingen niet. Uw identiteit staat niet ter discussie .

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen"

Met betrekking tot haar echtgenoot en schoonmoeder (respectievelijk tweede en derde verzoekende partij) neemt de commissaris-generaal eveneens een beslissing tot weigering van in overwegingname van de asielaanvraag. Tegen deze beslissingen wordt een annulatieberoep ingediend bij de Raad. Deze zaken zijn gekend onder de respectievelijke rolnummers 109 015 en 109 008.

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/72, § 1 *juncto* artikel 39/81, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

"De verwerende partij bezorgt de griffier binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen."

De verwerende partij heeft *in casu* geen nota met opmerkingen toegestuurd.

3. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve dient de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen na te gaan of tweede en derde verzoekende partijen over de rechtens vereiste hoedanigheid beschikken bij het indienen van hun beroep.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst op de bepaling van artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet die stelt dat: *"De beroepen bedoeld in artikel 39/2 kunnen voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang."* Betreffende belang dient persoonlijk en rechtstreeks te zijn. Onder het persoonlijk karakter van het belang dient te worden begrepen de vereiste dat verzoekende partij zich in een bepaalde rechtsverhouding ten opzichte van de bestreden beslissing moet bevinden. Er dient steeds een voldoende geïndividualiseerd verband te bestaan tussen de bestreden beslissing en de verzoekende partij zelf. Het rechtstreeks karakter van het belang heeft betrekking op de relatie die dient te bestaan tussen het nadeel en de bestreden beslissing. Het houdt in dat er een direct of rechtstreeks causaal verband moet vaststaan tussen beiden. *In casu* betreft het voorwerp van de voorliggende vordering de beslissing van 28 augustus 2012 van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waarbij ten aanzien van de eerste verzoekende partij wordt beslist tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst. Betreffende beslissing heeft met andere woorden enkel betrekking op diegene wiens aanvraag *in casu* niet wordt in overweging genomen, met name de eerste verzoekende partij en heeft geen uitstaans met de tweede en derde verzoekende partij die voorliggende vordering mede hebben ingediend. Gelet op het ontbreken van een persoonlijk belang hebben de tweede en derde verzoekende partijen niet de vereiste hoedanigheid om deze beslissing aan te vechten (RvS 19 augustus 2005, nr. 148.268). Het begrip hoedanigheid of procesbevoegdheid is *"het vermogen een geschil bij de rechter aan te brengen met het verzoek er uitspraak over te doen"* (J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid), in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 137). De tweede en derde verzoekende partijen hebben *in casu* niet de hoedanigheid om met betrekking tot de bestreden beslissing een vordering tot nietigverklaring in te dienen nu de beslissing niet tegen hun is gericht. In de mate dat het beroep wordt ingesteld door de tweede en derde verzoekende partijen is het derhalve onontvankelijk.

4. Onderzoek van het beroep

4.1 In het eerste en enige middel voert verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 62 van de vreemdelingenwet, van de beginselen van behoorlijk bestuur waaronder de zorgvuldigheidsplicht, van de “*principes van machtoverschrijding*” en van het evenredigheidsbeginsel, van artikel 4 van de wet van 11 april 1991 betreffende de openbaarheid van bestuur en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Ter adstruering van het middel zet verzoekende partij het volgende uiteen:

“Dat echter de motivering moet betrekking hebben op de ingeroepen feiten, waarbij melding moet worden gemaakt van de toepasselijke juridische regels en waarbij dient gemeld te worden hoe en waarom deze juridische regels hebben aanleiding gegeven tot de genomen beslissing;

Bovendien stelt de wet dat de motivering afdoende dient te zijn.

Teneinde als afdoende kunnen beschouwd te worden dient de motivatie steun te vinden in het administratief dossier en alle elementen die ter kennis van de administratie werden gebracht in overweging te nemen.

De algemene beginselen van behoorlijk bestuur veronderstellen eveneens dat de administratie bij het uitoefenen van enige weigeringsbevoegdheid, zorgvuldig en redelijk te werk moet gaan;

Deze zorgvuldigheidsplicht houdt in dat het bestuursorgaan alle rechtstreeks bij het besluit betrokken belangen moet afwegen en dat de voor de belanghebbende nadelige gevolgen niet onevenredig mogen zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen;

Overwegende dat de artikelen 2 en 3, van de wet van 29 juli 1991

betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, bepalen dat elke éézijdige rechtshandeling met individuele strekking die uitgaat van een bestuur en die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurder of voor een ander bestuur, in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat de opgelegde motivering afdoende moet zijn; dat de in de voornoemde bepalingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht tot doel heeft de bestuurde, ze wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover zij beschikt; dat aan de door voornoemde wetsbepalingen opgelegde motiveringsplicht is voldaan wanneer de weigering tot machtiging duidelijk de redenen vermeldt waarop de beslissende overheid haar beslissing steunt en waaruit blijkt dat zij is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, dat zij die correct heeft beoordeeld en dat zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen;

Teneinde als afdoende kunnen beschouwd te worden dient de motivatie steun te vinden in het administratief dossier en alle elementen die ter kennis van de administratie werden gebracht in overweging te nemen.

De beslissing is kort gemotiveerd en luidt als volgt voor elk lid van het gezin, vermits de besissingen inzake de moeder en de echtgenoot uitsluitend naar de motivatie van de beslissing van de zoon en echtgenoot verwijzen:

« Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt -dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 26 mei 2012 werd Bosnië-Herzegovina vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asiel aanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonst dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit evenwel niet gedaan.

• *Er dient vooreerst te worden vastgesteld dat de beslissing van het CGVS naar het KB VAN 26.05.2012 verwijst, doch ook dat de lijst van de veilige landen opgemaakt werd naar aanleiding en op grond van een advies van het CGVS ;*

Cfr <http://www.maggiedeblock.be/wp-content/uploads/2012/03/MDB-Lijst-veilige-landen-zal-aantal-asielaanvragen-verminderen.pdf>Waterloolaan 115

1000 Brussel

T. 02/542.80.11

F. 02/542.80.03

Op vraag van Maggie De Block, Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, heeft de ministerraad een lijst van veilige landen goedgekeurd.

Asielaanvragen van mensen die uit die landen komen, zullen binnen de 15 dagen behandeld worden. "Met deze lijst willen we een duidelijk signaal geven aan die mensen dat hun kansen om asiel te krijgen klein zijn. Dat moet het aantal aanvragen sterk doen dalen. Bovendien zal een snellere afhandeling van die aanvragen leiden tot snellere uitwijzingen", zegt Maggie De Block.

De lijst van veilige landen maakt deel uit van het nieuwe asielbeleid van Maggie De Block. De staatssecretaris heeft van bij haar aantreden duidelijk gemaakt dat ze snellere asielprocedures wil, het misbruik wil inperken en via ontradingscampagnes mensen zal ontmoedigen om naar hier te komen.

Eén op vijf aanvragen sneller behandeld

Op de lijst die is goedgekeurd staan zeven landen: Albanië, Bosnië-Herzegovina, FYROM, Kosovo, Servië, Montenegro en India. "In 2011 werd bijna 20% van alle asielaanvragen gedaan door mensen uit die zeven landen. Met deze lijst zal dus één op vijf asielaanvragen veel sneller behandeld worden", aldus Maggie De Block.

Jaarlijkse evaluatie

Het principe van een veilig land van herkomst is op 19 januari 2012 in de Belgische Vreemdelingenwet ingevoerd. De lijst moet jaarlijks geëvalueerd worden en kan aangepast worden, ze is opgesteld op basis van advies van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen. Een land wordt volgens de nieuwe Vreemdelingenwet als veilig beschouwd als er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van de Conventie van Genève, en geen sprake is van een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar het land van herkomst.

Ons land volgt buitenlandse voorbeelden

Met deze lijst 'veilige landen van herkomst' volgt België het voorbeeld van andere EU-landen zoals het Verenigd Koninkrijk, Luxemburg, Oostenrijk, Frankrijk, Duitsland en Ierland.

De lijst zal nu vastgelegd worden in een Koninklijk besluit en zodra dat in voege treedt, kan de lijst toegepast worden door de Belgische asielinstanties.

Maggie De Block

De Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,

Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

- *dat dient in casu te worden vastgesteld dat het advies van het CGVS waarvan sprake in het KB, met betrekking tot BOSNIA HERZEGOVINA niet in het administratief dossier terug te vinden is;*
- *dat de verzoekende partij en ook de Raad hierdoor geen volledig zicht kunnen hebben nopens de precieze redenen waarom het land van verzoekende partij als "veilig" dient te worden beschouwd;*
- *evenmin kan nagegaan worden of het gegeven dat "Bosnia Herzegovina" op de lijst verschijnt van de "veilige" landen, op zich volstaat om te oordelen of de criteria die weerhouden werden om tot dit besluit te komen, al dan niet de persoonlijke situatie van verzoekende partij tegemoet komen;*
- *het advies van het CGVS dat aan de grondslag ligt van de beslissing van de regering om Bosnia Herzegovina op de lijst van de "veilige landen" te plaatsen dient te worden medegedeeld;*
- *het gebrek aan mededeling van dit element dat ook als "nieuw element" dient te worden beschouwd, schendt de formele motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsplicht, artikel 32 van de Grondwet en 4 van de wet van 11.04.1994 met betrekking tot de openbaarheid van bestuur, (BS 30.06.1994)*
- *de verzoekende partij is derhalve evenmin in staat de beslissing te begrijpen en na te gaan of het aanvoeren van algemeenheden al dan niet haar persoonlijke problematiek beantwoorden;*
- *verzoekende partij is derhalve ook niet in staat zich optimaal te weren tegen de getroffen beslissing, dien haar subjectieve rechten aantast, vermits de beslissing niet eens haar asielmotieven in overweging neemt;*
- *Bovendien dient te worden vastgesteld dat de asielaanvraag van verzoekende partij ingeleid werd op OP 17.12.09 en 21.01.2010 zodat des te minder kan worden uitgesloten dat de problematiek van verzoekende partij degelijk wel bestaan heeft en quod non, steeds bestaat ;*
deze vaststellingen volstaan reeds om de beslissing te vernietigen ;,
- *Verder dient te worden vastgesteld dat de motivatie inzake de moeder, K. H., zoals de beslissing van de echtgenote en schoondochter K. A. UITSLUITEND GEMOTIVEERD WORDEN DOOR VERWIJZING, naar de beslissing getroffen inzake de zoon en echtgenoot L. I. ;*

- *Dat hierdoor niet kan worden nagegaan of de persoonlijke problematiek van de verzoekende partij onderzocht werd en of alle elementen die door de verzoekende partij werden voorgelegd, in overweging genomen werden;*

- *Dat de formele motiveringsplicht hierbij geschonden wordt, vermits de verzoekende partij niet kan weten om welke reden haar aanvraag en persoonlijke argumentatie niet in overweging genomen werd en waarom de motivatie van een derde persoon een antwoord zou zijn op haar uiteenzetting ;*

- *De beslissing schendt de aangehaalde middelen en geciteerde rechts bepalingen en beginsels;*

Deze vaststelling volstaat eveneens om de beslissing te vernietigen;

Dat indien, quod non, de motivatie inzake K. I. , als geldig voor de drie leden van het gezin zou kunnen worden aanzien, dan nog dient het volgende te worden vastgesteld:

- *Het CGVS beantwoordt de specifieke asielaanvraag van verzoekende partij met haar bijzonder specifiek profiel, met algemeenheden, die zelfs indien men de stelling en het besluit van het CGVS wou of kon volgen, deze specifieke problematiek niet beantwoorden of zelfs benaderen;*

- *Verzoekende partij is namelijk een gezin van Bosnische nationaliteit, etnisch gemengd en moslim: de man heeft een Slavische moeder en een Bosnische vader, de echtgenoot is een Bosnische moslim en de echtgenoot en schoondochter is een Bosnische moslim*

- *Gedurende de oorlog heeft het gezin naar Duitsland gevlucht zodat die vlucht ook verweten wordt aan het gezin, dat tijdens de oorlog de wapens niet heeft genomen;*

- *Het gezin wordt sociaal afgewezen ook omdat hem verweten wordt zich in Europa als vluchteling te hebben rijk gemaakt, hetgeen echter helemaal niet met de werkelijkheid strookt ;*

- *De man en zijn kinderen hebben fysiek een heel specifiek profiel vermits zij een uiterlijk hebben die hen als ROMA bestempelt met de bijhorende discriminaties ;*

- *Deze elementen dienen cumulatief te worden overwogen ;*

- *DE CEDOCA informatie is ter zake noch pertinent noch dienend en is tav de specifieke EN GEKENDE problematiek van verzoekende partij, in casu volledig gestereotypeerd.*

- *Die informatie kan, in casu, de beslissing niet ondersteunen, zonder de aangevoerde middelen te schenden;*

- *Ondergeschikt dient te worden vastgesteld dat de CEDOCA informatie naar de welke heel globaal verwezen wordt, niet per se en in elk geval tot de beslissing kan leiden zoals het CGVS dit oordeelt te kunnen doen, in casu zonder onderzoek ten gronde : de verslagen wijzen duidelijk naar een corrupte politie en kans op oneerlijk proces, gebrekkige rechtbanken, geweld door de politie gepleegd; daar waar verzoekende partij deel uitmaakt van een bijzonder zwak categorie van mensen;*

- *De NOG' s kunnen geen effectieve bescherming of hulp meer bieden*

<http://balkans.courriers.info/article 19686.html>

Publié dans la presse: 2 avril 2012

Mise en ligne: lundi 14 mai 2012

Les ONG de Bosnie-Herzégovine sont financièrement dépendantes des autorités et ne parviennent pas à jouer leur rôle de chien de garde du pouvoir politique. Avec une opposition politique faible, et des syndicats à l'influence limitée, le pays manque de contre-pouvoirs efficaces.

Cet article est réservé aux membres de l'Espace abonnés. »

4.2 De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motivering wordt vastgesteld dat verzoekende partij haar asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die terzake werden uiteengezet door haar echtgenoot K.I. Vervolgens wordt de motivering van de beslissing in het kader van de asielaanvraag van haar echtgenoot volledig geciteerd. De commissaris-generaal concludeert dat de asielaanvraag van verzoekende partij bijgevolg evenmin in overweging kan worden genomen met toepassing van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet.

Verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou voldaan zijn aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt en verzoekende partij bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De bestreden beslissing is genomen op basis van artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen is bevoegd om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;*
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;*
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;*
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.*

De beoordeling of een land een veilig land van herkomst is dient te stoelen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.

Op gezamenlijk voorstel van de minister en de minister van Buitenlandse Zaken en nadat de minister het advies van de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en de Staatlozen heeft ingewonnen, bepaalt de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, ten minste eenmaal per jaar de lijst van veilige landen van herkomst. Deze lijst wordt meegedeeld aan de Europese Commissie.

De in het eerste lid bedoelde beslissing wordt met redenen omkleed met vermelding van de omstandigheden van de zaak en moet getroffen worden binnen een termijn van vijftien werkdagen.”

Artikel 1 van het koninklijk besluit van 26 mei 2012 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, vierde lid, van de Vreemdelingenwet, luidt als volgt:

“De volgende landen worden aangewezen als veilig land van herkomst in de zin van artikel 57/6/1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen:

- Albanië*
- Bosnië-Herzegovina*
- India*

- Kosovo
- FYROM
- Montenegro
- Servië

In het verslag aan de koning bij het koninklijk besluit van 26 mei 2012, wordt onder meer verwezen naar het advies dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft verstrekt aangaande de landen die op de lijst van veilige derde landen kunnen worden opgenomen.

Voor wat betreft Bosnië, kan het volgende worden gelezen: *“Gelet op voorgaande vaststellingen betreffende de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in het democratische stelsel, de politieke omstandigheden in Bosnië-Herzegovina, de mate waarin vervolging of mishandeling in Bosnië-Herzegovina voorkomen en de mate waarin er tegen eventuele vervolging of mishandeling bescherming geboden wordt, en rekening houdende met de criteria die werden vastgelegd in artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet komt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen tot het advies dat er in Bosnië-Herzegovina algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit sluit niet uit dat er uitzonderlijk voor een aantal bijzondere situaties een nood aan internationale bescherming kan aanwezig zijn. »*

In de aanhef van het verslag aan de koning bij voormeld koninklijk besluit van 26 mei 2012 kan het volgende worden gelezen:

“Een individueel en effectief onderzoek blijft noodzakelijk, maar het vermoeden geldt dat er in hoofde van de asielzoeker geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is, gezien zijn afkomst uit een veilig land van herkomst.”

In fine van het verslag aan de koning bij voormeld koninklijk besluit van 26 mei 2012 kan het volgende worden gelezen:

“Niettegenstaande ook uit het advies van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen blijkt dat er enige kanttekeningen zouden kunnen worden geplaatst bij bepaalde situaties in bepaalde landen, vormt deze vaststelling geen bezwaar om deze landen op de lijst te plaatsen, rekening houdende met alle relevante feiten en omstandigheden. Deze afweging gebeurde op zeer voorzichtige wijze. Bovendien wordt de asielzoeker afkomstig van deze veilige landen steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Het loutere feit dat een asielzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zal in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens asielaanvraag niet in overweging wordt genomen. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de asielzoeker geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn asielaanvraag niet in overweging worden genomen.”

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vaststelt dat haar asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die terzake werden uiteengezet door haar echtgenoot K.I. De motivering van de beslissing met betrekking tot haar echtgenoot wordt vervolgens integraal geciteerd. De commissaris-generaal concludeert dat, steunend op artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet, haar asielaanvraag bijgevolg evenmin in overweging kan worden genomen.

Verzoekende partij betoogt dat het advies met betrekking tot Bosnië niet terug te vinden is in het administratief dossier.

Daargelaten de vraag of artikel 4 van de wet van 11 april 1991 betreffende de openbaarheid van bestuur op zichzelf en rechtstreeks kan worden inroepen bij de Raad, mist de grief feitelijke grondslag. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat landenrapporten over Bosnië-Herzegovina wel degelijk zijn bijgevoegd. Bovendien zijn de adviezen van het Commissariaat-generaal betreffende de veilige landen openbaar.

Verzoekende partij kan niet worden gevolgd waar zij meent dat in de beslissing *“niet eens haar asielmotieven”* zijn in overweging genomen. Uit een eenvoudige lezing van de motivering van de

beslissing blijkt dat naast de vaststelling dat verzoekende partij afkomstig is van een 'veilig land', evenmin uit de verklaringen duidelijk blijkt dat zij een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet kan aantonen, nu zij haar asielaanvraag steunt op dezelfde motieven als die aangehaald door haar echtgenoot en ten aanzien van wie werd beslist de asielaanvraag niet in overweging te nemen. Vervolgens wordt in de bestreden beslissing de motivering van de beslissing genomen ten aanzien van haar echtgenoot geciteerd en wordt geconcludeerd dat haar asielaanvraag evenmin in overweging kan worden genomen. Uit de verklaringen van verzoekende partij zoals neergeschreven in het verhoorverslag, blijkt dat zij dezelfde asielmotieven aanhaalt als deze aangehaald door haar echtgenoot. De commissaris-generaal heeft op goede gronden de feiten die verzoekende partij heeft aangehaald, beschouwd als steunend op het asielrelaas van haar echtgenoot. Er werd geen appreciatiefout begaan. Verzoekende partij laat overigens na uiteen te zetten welke asielmotieven niet in overweging zouden zijn genomen.

Verzoekende partij duidt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten grieve zich te vergenoegen met een verwijzing naar de beslissing getroffen met betrekking tot haar echtgenoot en dat haar persoonlijke problematiek niet werd onderzocht. Wat de verwijzing naar de beslissing genomen ten aanzien van haar echtgenoot betreft, dient aangestipt, dat verzoekende partij niet aantoonde dat zij haar asielaanvraag steunt op problemen die niet rechtstreeks het gevolg zijn of eveneens aangehaald zijn door haar echtgenoot in zijn asielaanvraag. De commissaris-generaal kon aldus voor de motivering *in casu* verwijzen naar de beslissing die werd genomen ten aanzien van haar echtgenoot. Een vergelijking tussen het interview van verzoekende partij en dat van haar echtgenoot sluit de individuele behandeling van de betrokken asielaanvragen niet uit. Een vergelijking impliceert dat beide objecten van vergelijking worden onderzocht.

Verzoekende partij meent dat geen rekening is gehouden met haar bijzonder en specifiek profiel, met name dat zij etnisch gemengd is; moslim is; gedurende de oorlog met haar gezin naar Duitsland is gevlucht; thans in Bosnië sociaal wordt afgewezen en zij fysiek gelijkenis vertoont met een Roma waardoor zij gediscrimineerd wordt.

Verzoekende kan in deze niet worden gevolgd aangezien uit het feitenrelaas van de bestreden beslissing blijkt dat met deze elementen wel degelijk rekening is gehouden. In tegenstelling tot de bewering van verzoekende partij heeft de commissaris-generaal bij de beoordeling van het asielrelaas zich niet beperkt tot de loutere verwijzing naar de "*Cedoca informatie*" maar heeft tevens geoordeeld dat verzoekende partij niet duidelijk heeft aangetoond dat er wat haar betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat nu uit het feitenrelaas blijkt dat zij haar asielaanvraag steunt op dezelfde motieven als deze aangehaald door haar echtgenoot en in het kader van zijn asielaanvraag een beslissing tot weigering van inoverwegingname van de asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst is genomen.

De door de verzoekende partij ingeroepen middelen zijn vervolgens gericht tegen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van de asielaanvraag ten aanzien van haar echtgenoot. Tegen deze beslissing werd een annulatieberoep ingesteld. De in het kader van dit beroep ingeroepen middelen zijn identiek aan de middelen in onderhavig beroep. Het beroep ingesteld tegen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van de asielaanvraag ten aanzien van de echtgenoot van de verzoekende partij werd door de Raad verworpen. Uit het arrest nr. 93 937 van 19 december 2012 dat door de Raad ten aanzien van de echtgenoot werd gevelde, blijkt dat de beslissing ten aanzien van de echtgenoot genomen niet kennelijk onredelijk is. Bijgevolg kan ten aanzien van verzoekende partij tot hetzelfde worden besloten.

De schending van de materiële motiveringsplicht en van het evenredigheidsbeginsel kan niet worden aangenomen.

Verzoekende partij laat na uiteen te zetten op welke wijze artikel 3 van het EVRM wordt geschonden door de bestreden beslissing. De Raad vermag op grond van de enkele vermelding van een wetbepaling niet zijn wettigheidscontrole uit te oefenen. Dit onderdeel van het middel is niet ontvankelijk.

Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

5. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend en twaalf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN